

по чието име и се нарекла, както Струмската и Тимокската област. Тя била плодородна и изложена на нашествието на варварскитѣ народи и, за да може да се защити отъ тѣхъ, императоръ Юстинианъ I построилъ крѣпостъта Артемисий²⁷. Варварскитѣ народи, за които говори Прокопий, че навлизали въ Ринхиния, безпорно сж словѣнитѣ, които твърдѣ рано ще да се настанили тамъ. Тя била една отъ най-близкитѣ и съсѣдни до Солунъ словѣнски области и затова ринхинскитѣ князь Первудий е ималъ възможность, често да го посѣщава. Въ Солунъ той билъ хванатъ и вързанъ изпратенъ въ Цариградъ, дѣто билъ убитъ. Ринхинитѣ, за да отмѣстятъ на византийцитѣ за убийството на княза си, заедно съ струмцитѣ и сагудатитѣ прѣзъ цѣли двѣ години (685—686) безуспѣшно обсаждали Солунъ.²⁸ Тѣ на своитѣ, издѣлбани отъ цѣло дърво, ладии свободно плували по Бѣло море и вършели разни кражби и плѣнявания по островитѣ и крайморскитѣ европейски и азиатски брѣгове. Юстинианъ II, за да обезили тѣзи опасни пирати и за да ги накаже за тѣхнитѣ обири, слѣдъ като разбилъ струмцитѣ и съюзницитѣ имъ, около тридесетъ хиляди македонски словѣни, отъ които голѣма часть ще да сж били ринхини, прѣселилъ въ Мала Азия въ областъта Опсиконъ, и поради това словѣнското население въ тази

²⁷ Procop. III, 276. „Ρεὶ δὲ τις ποταμὸς Θεσσαλονίκης οὐκ ἄποθεν, Ρήγιος ὄνομα ὅς δὴ χώραν ἀγαθὴν τε καὶ γεωδῆ περιερχόμενος τὰς ἐκβολὰς εἰς θάλασσαν τὴν ἐκεῖνη ποιεῖται. προσεγὴς δὲ ὁ ποταμὸς ἐστὶ, γαληρόν τε ὕδωρ καὶ πότιμον· ἐν γῆι χθαμαλῇ ἀρόματα πολλὰ, ἔλος εὐνομον. καὶ ταύτῃ μὲν εὐδαμονιάσῃ χώρα εὖ ἔχει. βαρβάρους δὲ λίαν εὐέφοδος οὕσα ἐτύγχανεν, οὔτε φούρις ἐν σημείοις τεσσαράκοντα οὔτε ἄλλο τι ἔρυμα ἔχουσα. διὸ δὴ ὁ βασιλεὺς παρὰ τε τὰς τοῦ Ρηγίου ποταμοῦ ἐκβολὰς καὶ τῆς θαλάσσης ἡμίονα φρούριον ἠικοδομήσατο ἐχυρώτατον, καινουργήσας αὐτόν, ὑπερ' Ἀρτεμισίον ἐπωνομάσθαι.“

²⁸ Tougaard A. De l'histoire profane, 156.